

Luis Suárez i la hipocresia dels valors

Fa uns dies Luis Suárez va demostrar les seves dots artístiques sobre un camp de futbol imitant a Hannibal Lecter en versió italiana. Aquesta brillant actuació va propiciar que augmentessin els rumors (i les possibilitats) que apunten que el jugador uruguaià vestirà la samarreta del Barça la temporada vinent. I com un efecte dòmino, van aparèixer una gran quantitat de persones que s'oposen al fitxatge. Fins aquí tot normal, jo sóc el primer que m'oposo a la majoria de fitxatges que apareixen als mitjans de comunicació. El problema ve quan aquesta oposició neix de l'argumentació que la incorporació de Suárez va contra els valors del club. Quins valors?

Però anem a pams. El primer que em sorprèn és que la majoria d'aquestes persones haurien firmat amb els ulls tancats el fitxatge de Suárez abans de la famosa mossegada a l'italià Chiellini. Sobretot quan l'uruguaià portava al seu club, el Liverpool, a lluita per la Premier League amb actuacions prodigioses al final de la temporada passada. Però sembla que obliden que, abans d'aquesta magnífica temporada, Suárez ja havia fet anar les dents sobre la gespa d'un camp de futbol. El primer, amb l'Ajax i el segon, amb l'equip del Merseyside de Liverpool. Per aquesta segona mossegada, es va perdre els nou primers partits de lliga per sanció. Suárez també va protagonitzar una polèmica per insults racistes amb Evra, jugador negre del Manchester United. Perquè molts dels que ara reneguen d'ell, el demanaven quan ja havia actuat així?

L'altra cosa que se m'escapa, és què entenem per valors i en què els representa l'actual Barça. Perquè, si no vaig errat, acabem de fitxar un jugador amb tendències homòfobes, que no té cap problema a exposar aquesta opinió públicament. No entraré en un debat ètic sobre que és pitjor, si mossegar un contrari en un camp de futbol o discriminar les persones per la seva orientació sexual, però em sembla que si els valors del club accepten una cosa, haurien de fer el mateix amb l'altra. I no s'acaba aquí. També tenim en plantilla un jugador que amenaça amb separar el cap del cos d'algun professional de la comunicació o un altre que no té cap problema a fotografiar-se jugant a pòquer, un joc respectable i divertit, però que no crec que sigui exemplificant pels nens que segueixen i intenten imitar els futbolistes.

I un tema a part és la directiva. Fins fa quatre dies el club tenia un president amb més causes judicials obertes que molts dels corruptes més reconeguts del país i que va haver de marxar corrent sense tancar la porta d'un fitxatge que encara ningú ha pogut entendre. O que, amb els valors per bandera, firma acords amb països que atempten contra els drets humans més bàsics diàriament. I així un llarg etcètera.

No defenso Suárez per la seva deplorable actuació, ni el seu fitxatge (que no el faria, però per altres qüestions), simplement em sembla hipòcrita que ara tots ens tornem uns sants i defensem una posició d'acord amb uns suposats valors que el Barça fa (massa) temps que va abandonar. Perquè, si tan importants són aquests valors, potser hauríem de refundar el club i començar de nou. En un altra lliga... O en un altre esport.